

Monimuotoista liikettä ylisukupolvisesta hiljaisuudesta

TANSSI, ELOKUVA

Sivuun Ensemble: Kylmäketju.

Käsikirjoitus ja ohjaus Ninni Perko ja Juha Ilmari Laine, kuvaus ja leikkaus Juha Ilmari Laine, koreografia Ninni Perko, musiikki Petra Poutanen ja Jarmo Saari, pukusuunnittelu Juulia Järvinen ja Ninni Perko.

Murros.

Ohjaus, konsepti Ninni Perko, musiikki Jarmo Saari ja Petra Poutanen, valosuunnittelu Ainu Palmu, puvut Juulia Järvinen. Tehdasfestivaali Manifesti, Tehdas Teatterin lämpiö ja Manilla-teatteri 10.9.

Tehdasfestivaali Manifestin lauantai-ilta tarjosi täysipainoisen kokonaisuuden. Ilta sisälsi luennon,

elokuvan sekä livetanssiesityksen. Toisiinsa kytkeytyvät esitykset täydensivät toisiaan ja tarjosivat vaihtelevasti erilaisia tarttumapintoja yhteiseen tematiikkaan.

Sivuun Ensemblen fyysinen teos ja elokuva ovat osa Turun yliopiston Juuret-tutkimushanketta. Sen tutkija, VTT Anna-Maria Isola, puhui juuritarihankkeen, sukupolvelta toiselle siirtyvistä suvusta tai itsestä kerrotuista tarinoista.

Keskeinen teema niissä on hiljaisuus, johon on vaikea tarttua, se peittää ja vaivaa samalla kun voi suojata itseä, perhettä ja yhteisöä. Välttämättä hiljaisuus ei toimi seuraavalla sukupolvella, ainakaan samalla tavalla. Juuritarihankkeen avulla voidaan etsiä vaihtoehtoja ja leikitellä. Niitä voidaan kertoa myös suvun muistia vastaan.

Fyysisen teatterin ja tanssin keinoja käyttävissä *Kylmäket-*

jussa ja *Murroksessa* juuritarihankkeen kuuluvaa hiljaisuuskonkretisoidaan kuviksi, liikkeiksi ja moninaisiksi tunnetasoiksi. Oivallisesti nimetyn elokuvan lähtökuvana on pakastearkku, josta kömpii esiin eri-ikäisiä naisia, kuin osasia jäädytettyjen tunteiden kylmäketjussa.

Elokuvan esiintyjät ovat 25–90-vuotiaita naisia, ja katsojalle on erittäin voimaannuttavaa osallistua heidän intensiiviseen läsnäolonsa. Hiljalleen pakastetut tunteet alkavat kuin sulaa ja paikalleen jähmettyneet naiset antavat liikkeen ja tunteen purkautua esiin.

Murros-teoksessa tunnelma vaihtuu humoristisesti absurdimmaksi. Kolme tanssijaa edustaa eri sukupolvia, jotka kantavat kukin omaa sosiaalista ja kulttuurista taakkaa.

Marjo Kuusela, Ninni Perko ja Krista-Julia Arppo istuvat alussa perin kunnollisesti ja sievästi jäsenensä asetelleina

TANJA AHOLA

tuoleillaan. Hiljalleen kontrolli alkaa pettää ja sortua kunkin ryhtyessä irrottautumaan käytäytymisnormeista.

Jalat alkavat täristä, kehot alkavat väsyä suoraselkaiseen kannatteluun, hiuksetkin tahottavat vapautua nutturoistaan.

Sivuun Ensemblen *Murros*-teoksessa **Marjo Kuusela, Krista-Julia Arppo ja Ninni Perko** murtavat erilaisia sääntöjä ja normeja.

Ylettömät siisteys- ja kunnollisuussäännöt saavat ironisen kuvauksen vaikkapa silloin, kun Perko hinkkaa olematonta pölyhippua mitä erilaisimpiin asentoihin kehoansa vääntäen.

Tanssijat tavoittavat liikkeellään ja tulkinnallaan upeasti muutokset erilaisten asenne- ja tunnerekistereiden välillä. Il-takokonaisuus saa miettimään toisaalta sitä, miten vahingollisia ylisukupolviset juuritarihankkeen voivat olla mutta toisaalta myös sitä, miten ne kannattelevat yhteisöä ja voivat avata tien muutokseen myös leikin ja huumorin kautta.

Kaisa Kurikka